

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8Co/58/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120344042
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Andrej Kekely
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2025:6120344042.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu Mgr. Andreja Kekelyho a členiek JUDr. Jany Urbanovej a JUDr. Renáty Krajčiovej, v spore žalobcu: JANEK TIBOR, s. r. o., so sídlom Rudina 67, 023 31 Rudina, IČO: 36 428 272, zastúpeného obchodnou spoločnosťou Advokátska kancelária JUDr. Peter Strapáč, PhD., s. r. o., so sídlom Ul. 17. novembra 3215, Čadca, IČO: 50 473 522, proti žalovanému: A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. XXXX/XX, XXX XX D. - E. F., zastúpenému obchodnou spoločnosťou Advokátska kancelária JUDr. Stopka, JUDr. Cisarík s.r.o., so sídlom Potočná 2835/1A, 022 01 Čadca, IČO: 36 866 849, o zaplatenie sumy 794,88 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Čadca č. k. 4C/60/2020-384 zo dňa 24. januára 2023, takto

rozhodol:

I. Rozsudok Okresného súdu Čadca č. k. 4C/60/2020-384 zo dňa 24. januára 2023 mení tak, že žalobu zamietá.

II. Žalovanému proti žalobcovi priznáva nárok na náhradu trov konania na súde prvej inštancie, ako aj odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Čadca (ďalej „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi za čas od 13.05.2020 do 30.06.2020 sumu 794,88 eur s 5 % úrokom z omeškania ročne od 11.7.2020 do zaplatenia titulom užívania huteľných vecí - lešenia bez právneho dôvodu: značky Layher: 24 kusov rám veľký, 24 kusov zábradlie 3 metre, 32 kusov podlažka kovová 3 metre, 4 kusy rám horný malý na zábradlie, 5 kusov vetrák 3,5 metra, značky Plettac SL 70: 13 kusov rám veľký, 20 kusov podlažka drevená 2,5 metra, 22 kusov zábradlie 2,5 metra, 3 kusy rám horný malý na zábradlie, 5 kusov kotva + skrutka, stavbárskeho lešenia: 40 kusov lešenárska spojka upínacia, 6 kusov lešenárska rúra 2 metre, 8 kusov lešenárska rúra 1 meter, 4 kusy doska (žltá preložka) 2,5 metra, 1 kus kladka priemer 25, 1 kus lano hrubé, 32 kusov nánožka, všetko v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku (výrok I.). Zároveň uložil žalovanému povinnosť nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 100 % vo výške, ktorá bude vyčíslená po právoplatnosti rozsudku vyšším súdnym úradníkom súdu prvej inštancie, v lehote do 3 dní od právoplatnosti uznesenia vyššieho súdneho úradníka (výrok II.).

2. Na odôvodnenie napadnutého rozsudku súd prvej inštancie uviedol, že záväzným predmetom sporu, ktorým sa cítil byť viazaný podľa ust. § 212 ods. 2 a § 216 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), bolo, že v poradí prvým rozsudkom č. k. 4C/60/2020-165 zo dňa 08.06.2021 žalobu zamietol. Vychádzal zo záveru, že predmetom sporu je nájom lešenia. Žalobca nepredložil písomnú nájomnú zmluvu za prenájom lešenia za čas od 13.05.2020 do 30.06.2020. Ani jeden z navrhnutých svedkov nebol pri uzatváraní nájomnej zmluvy, bezdôvodné obohatenie tak netvorilo predmet sporu, preto nebol dôvod zisťovať faktický stav mimo zmluvný vzťah nájomnej zmluvy. Zistený skutkový stav subsumoval pod ust. § 721 zákona č.

40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“) o podnikateľskom nájme hnuteľných vecí a subsidiárne pod ust. § 663 a nasl. OZ o nájme vecí. Žalobca neunesol dôkazné bremeno na preukázanie nájmovej zmluvy. Odvolací súd v uznesení č. k. 8Co/116/2021-215 zo dňa 29.04.2022, ktorým zrušil rozsudok súdu prvej inštancie zo dňa 08.06.2021 a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, sa nestotožnil so skutkovým a právnym vyhodnotením súdu prvej inštancie. Naopak uviedol záväzný právny názor, že žalobca v žalobe skutkovo netvrdil, že žalovaný užíval lešenie na základe písomnej alebo ústnej zmluvy o nájme a neposkytol mu dohodnuté protiplnenie (nájomné). Skutkovo to opísal ako užívanie vecí - lešenia, o ktorom tvrdil, že je jeho vlastníkom, a to v čase od 13.05.2020 do 30.06.2020. Zrejme v uvedenom období mal

za to, že lešenie sa u žalovaného nachádza, a tento ho užíva na dokončenie prác iným subjektom. Žalobca tak vymedzil skutkový základ jeho požiadavky. Keďže žalobca právo tvrdiť nemusí, bolo právne posúdenie skutku vecou súdu. O posúdení nároku na zaplatenie peňažného plnenia bolo podľa odvolacieho súdu zrejme potrebné uvažovať z hľadiska užívania cudzej veci bez právneho dôvodu. Súd prvej inštancie tak postupoval podľa záväzného právneho názoru odvolacieho súdu. Opakovane oboznámil dôkazy, sporné, nesporné body, a to s poukazom na inak vyhodnotený predmet konania než, ako bol vyhodnotený pri vydaní v poradí prvého rozsudku. Predmetom sporu tak bolo vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 794,88 eur s 5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 794,88 eur od 11.07.2020 do zaplatenia, pričom ide o lešenie, ktoré žalobca priviezol, namontoval na stavbu rodinného domu č. XXXX na C. E. G. D. v príčinnej súvislosti s realizáciou zateplovacích prác a po ukončení zo strany žalobcu žalovaný lešenie nevrátil a predmetom vydania bezdôvodného obohatenia teda bolo bezdôvodné obohatenie

za čas od 13.05.2020 do 30.06.2020. Išlo pritom o vzťah žalobcu, ktorý je podnikateľom a občanom žalovaným, vzťah občianskoprávny.

3. Súd prvej inštancie ďalej vymedzil skutkové tvrdenia žalobcu, ktorý uviedol, že uzavrel so žalovaným zmluvu o dielo na zateplenie jeho rodinného domu č. XXXX na C. E. G. D.. Ústna zmluva o dielo vznikla na základe cenovej ponuky. Súčasťou zateplovacích prác bolo aj využitie lešenia, ktoré na stavbu dodal žalobca, pretože išlo o jeho vlastné lešenie. Toto bolo v cenovej ponuke zahrnuté pod bodom 3, pričom bola účtovaná iba montáž, demontáž, odvoz, dovoz, nakládka, vykládka, bez spoplatnenia za samotný prenájom. Žalovaný po ukončení prác, ktoré boli ukončené predčasne, odmietol vydať žalobcovi lešenie, ktorý o jeho demontáž požiadaval aj prostredníctvom SMS komunikácie a žiadal, aby mu bolo sprístupnené aj za asistencie polície. Žalobca mal za to, že žalovaný použil lešenie na dokončenie zateplovacích prác za pomoci iného subjektu, keďže prejavil nespokojnosť s jeho prácami. Používal teda lešenie žalobcu v čase od 13.05.2020 do 30.06.2020 v čase, kedy už žalobca nemohol vykonávať na stavbe zateplovacie práce, a preto žalovaný používal vec žalobcu bez právneho dôvodu a z toho dôvodu sa bezdôvodne obohatil na úkor žalobcu sumou 794,88 eur za čas od 13.05.2020 do 30.06.2020. Vychádzajúc z faktúry išlo o 230 m² rodinného domu, okolo ktorého bolo obostavané lešenie $x 0,06 \times 48 \text{ dní} = 794,88 \text{ eur}$ s DPH. Žalobca žiadal výsluch svedkov H. H., A. A., G. I., A. A., A. C., J. H., ktorí mali preukázať dovoz lešenia na spornú stavbu, skutočnosť, že svedkovia lešenie nakladali, pretože na stavbe pracovali.

4. Žalovaný svoju obranu založil na popretí vlastníckeho práva žalobcu k lešeniu. Lešenie na stavbe v posudzovanom prípade patrilo známemu žalovaného K. L.. Celá plocha okolo rodinného domu ani nemá 200 m², preto nie je logické, aby lešenie okolo tejto stavby malo 230 m². Žalobca lešenie neposkytol, preto sa nedohodli na žiadnej cene za poskytnuté lešenie. Nebola dohodnutá ani doba poskytnutia lešenia. Ohľadne lešenia nebolo dohodnuté nič. Svedkovia, ktorých navrhol vypočuť žalobca, na stavbe nikdy neboli. Vždy tam bol len žalobca, resp. konateľ žalobcu, jeden z jeho pracovníkov (starší pán). Ten sa neustále sťažoval, že ho žalobca nevyplatil. Ďalší svedkovia označení žalovaným C. M., J. N., C. J., O. G., C. K. mali potvrdiť, že lešenie mal žalovaný požičané od K. L. a nie od žalobcu a že bolo postavené dávno pred začatím prác zo strany žalobcu.

5. Na podklade vykonaných dôkazov mal súd prvej inštancie preukázaný nasledovný skutkový stav. Z cenovej ponuky na zateplenie rodinného domu žalovaného ustálil, že pri zateplovacích prácach v cenovej ponuke žalobca uvádzal, že účtuje montáž, demontáž, odvoz, nakládku a vykládku lešenia. V prípade, že realizuje zateplovacie práce, ako tomu bolo v tomto prípade, nájom 3,50 eur za m² neúčtuje. Pri aplikácii logického výkladu mal potom súd prvej inštancie za to, že z cenovej ponuky vyplýva, že nájom 3,50 eur za lešenie účtuje žalobca v takom prípade, ak nepoužíva lešenie v príčinnej súvislosti s realizáciou vlastných zateplovacích prác. Žalobca fakturoval žalovanému nájom lešenia od 13.05.2020 do 30.06.2020: $230 \text{ m}^2 \times 0,06 \times 48 \text{ dní} = 662,40 \text{ eur} + 132,48 \text{ eur (DPH)} = 794,88 \text{ eur}$, čo bol predmet sporu, teda vydanie bezdôvodného obohatenia za užívanie cudzej veci (žalobcovej). Z predloženej

faktúry súd prvej inštancie zistil, že výšku bezdôvodného obohatenia stotožnil žalobca s výškou nájomného za prenájom lešenia. Zo spisu Okresného súdu Čadca spis. zn. 7C/45/2020 súd prvej inštancie zistil, že totožný žalobca sa proti totožnému žalovanému domáhal žalobou zaplata sumy 5.802,- eur istiny s príslušenstvom, pričom súčasťou žalovaného nároku bola aj odplata za montáž lešenia za 230 m² vo výške 607,20 eur. Z toho mal potom súd prvej inštancie v nadväznosti na cenovú ponuku preukázané, že za dobu realizácie zateplovacích prác v súlade s cenovou ponukou účtoval žalobca žalovanému montáž lešenia (demontáž mu nebola umožnená). Z pripojeného trestného spisu Okresného súdu Čadca spis. zn. 2T/39/2022 mal súd prvej inštancie preukázané, že predmetom trestného konania bol trestný čin krádeže lešenia, ktoré podľa tvrdenia žalobcu použil na stavbe rodinného domu žalovaného a uplatnený nárok poškodeného na náhradu škody za ukradnuté lešenie vo výške 3.829,15 eur. V označenej trestnej veci nebolo rozhodnuté.

6. Zároveň súd prvej inštancie uviedol, že počas celého konania žalobca nešpecifikoval lešenie a jeho jednotlivé prvky, aby lešenie mohlo byť identifikované a dôkazy vykonávané k určitému predmetu konania. V nadväznosti na oboznámený trestný spis zn. 2T/39/2022, kde v skutkovej podstate trestného rozkazu spis. zn. 2T/39/2022 žalobca totožné lešenie špecifikoval, na pojednávaní dňa 24.01.2023 potom uviedol, že lešenie v posudzovanej veci špecifikuje totožne, ako je špecifikované v skutkovej podstate trestného činu krádeže v trestnom rozkaze spis. zn. 2T/39/2022, súd prvej inštancie v tomto smere pripustil zmenu žaloby (petitu). Vychádzal tak z toho, že sporné lešenie v posudzovanej veci bolo tvorené prvkami, ako ich uviedol vo výroku napadnutého rozsudku a ako ich špecifikoval žalobca v označenej trestnej veci. Napriek tomu, že na pojednávaní dňa 24.01.2023 žalobca špecifikoval predmet sporu na jednotlivé prvky lešenia tak, aby bolo možné zidentifikovať lešenie a vykonávať dôkazy, žalovaný počas celého konania nešpecifikoval podľa jednotlivých prvkov predmet sporu - lešenie, ktoré podľa jeho tvrdenia malo patriť K. L.. Neurobil tak ani na pojednávaní dňa 24.01.2023. Žalovaný netvrdil, že aj lešenie K. L. je špecifikované v súlade so špecifikáciou lešenia v označenej trestnej veci. Za týchto okolností vyhodnotil súd prvej inštancie tvrdenia žalovaného o existencii vlastného lešenia, ktoré mal zapožičané od K. L. za neurčité, nekonkrétne, nepreskúmateľné, ku ktorému nie je možné vykonávať žiadne dôkazy. Neurčitý predmet sporu nie je možné identifikovať, stotožniť po stránke vlastníckej, po stránke oprávneného držiteľa. Zároveň na pojednávaní dňa 24.01.2023 na otázku súdu prvej inštancie žalobca identifikoval svoje lešenie, ktoré špecifikoval v trestnom konaní aj v posudzovanej veci s lešením, ktoré sa nachádza v ním predloženej fotodokumentácii rodinného domu žalovaného. V konaní nebolo podľa súdu prvej inštancie sporné, že na stavbe žalovaného sa nachádzalo lešenie, sporným bolo, či lešenie vlastnícky alebo na inom právnom základe patrilo žalobcovi alebo žalovanému. Z toho dôvodu nebolo potrebné vykonávať svedecké a iné dôkazy na preukázanie existencie lešenia na stavbe. Fotodokumentácia lešenia bola dostatočným dôkazom na to, že lešenie na stavbe v čase realizácie zateplovacích prác

zo strany žalobcu, ako aj v časovom období od 13.05.2020 do 30.06.2020, existovalo.

Pri aplikácii logického výkladu nebolo možné podľa súdu prvej inštancie zateplovacie práce realizovať bez lešenia. Za nesporné považoval aj to, že aj po predčasnom ukončení prác

zo strany žalobcu žalovaný dokončil zateplenie svojho rodinného domu, teda používal v spornom časovom období lešenie. Z fotodokumentácie však nebolo možné zistiť výmeru, plochu obostavaného lešenia na rodinnom dome. Túto výmeru však bolo možné zistiť odmeraním rodinného domu, keďže v konaní bolo preukázané, že bol obostavaný celý rodinný dom. Čo do existencie lešenia na stavbe v spornom časovom období, súd prvej inštancie vychádzal aj z nesporných tvrdení strán. Pokiaľ žalovaný namietal výmeru 230 m² obvodu rodinného domu, sám znemožnil prístup žalobcovi za asistencie polície za účelom premerania, príp. stotožnenia lešenia, príp. znaleckého dokazovania. Nevzniesol procesný návrh na zameranie obvodu jeho vlastného domu z hľadiska rozsahu lešenia nevyhnutného na zateplenie rodinného domu. Túto skutočnosť nebolo možné vyložiť na ťarchu žalobcu. Žalovaný podľa údu prvej inštancie neuniesol dôkazné bremeno, že na jeho stavbe v spornom časovom období bolo presne špecifikované jeho lešenie a lešenie zapožičané od K. L.. Z vykonaných dôkazov a nesporných tvrdení súd prvej inštancie ustálil, že žalobca pracoval na stavbe - rodinnom dome žalovaného pri zateplovacích prácach od 28.04.2020 do 13.05.2020. V čase začatia prác na stavbe prvý deň začatia prác bolo lešenie

(o ktorom žalobca tvrdil, že tam bolo ním špecifikované lešenie, ktoré patrí žalobcovi

a o ktorom žalovaný tvrdil, že tam bolo ním nešpecifikované lešenie, ktoré patrí žalovanému a K. L., od ktorého ho mal požičané).

7. Z dokazovania ďalej vyplynulo, že dňa 11.05.2020 z iniciatívy žalovaného sa na stavbu jeho rodinného domu dostavila kontrola obchodnej spoločnosti I., P. P. C. Q., ktorá zistila závady na stavbe. Zápis z obhliadky konštatoval vady fasády pri zateplení, zlý pracovný postup. Žalobca SMS správou zo

dňa 19.05.2020, adresovanou žalovanému, žalovaného vyzýval na odovzdanie lešenia. Žalovaný na túto SMS správu nereagoval. Ten istý deň 19.05.2020, keď žalovaný nereagoval na SMS správu žalobcu, aby odovzdal žalobcovi jeho lešenie, prišli žalobca so svojimi pracovníkmi k rodinnému domu žalovaného o 07.00 hod., nikto im neotváral, nikto nedvíhal telefón, preto zavolali políciu. Žalovaný neumožnil žalobcovi vstup na pozemok, ani za prítomnosti polície, preto odišli preč. Túto skutočnosť súd prvej inštancie vyhodnotil ako bezdôvodnú svojpomoc zo strany žalovaného, ako zmarenie dôkazného bremena a identifikácie lešenia žalobcu na rodinnom dome žalovaného. Z týchto dôkazov teda mal súd prvej inštancie ustálené, že žalobca pracoval na stavbe od 28.04.2020 do 13.05.2020 a od 13.05.2020 do 30.06.2020 už nie.

8. Súd prvej inštancie ďalej poukázal na ust. čl. 11 ods. 3 CSP, v zmysle ktorého kto sa v styku so súdom alebo verejne prihlási k určitej profesijnej odbornosti považuje sa za schopného konať s náležitou znalosťou veci spojenou s touto odbornosťou. Súd prvej inštancie považoval za zrejmé, že žalobca ako podnikateľ bol povinný viesť v majetku podnikateľa účtovnú evidenciu o nadobudnutí vlastníckeho práva k lešeniu, ktoré tvorí predmet sporu

a s ktorým podnikal. Bolo jeho povinnosťou viesť stavebný denník, mať dodací list, mať uzavretú zmluvu o dielo. Listinnými dôkazmi uvedeného charakteru žalobca nepreukázal vlastnícke právo k hnutelnej veci, predmetu sporu - lešeniu, ktoré presne vyšpecifikoval podľa jednotlivých prvkov. Listinnými dôkazmi nepreukázal ani to, že jeho lešenie bolo ním a jeho pracovníkom namontované na rodinnom dome žalovaného (nepredložil dodací list, zmluvu o dielo, stavebný denník). Žalovaný - občan (spotrebiteľ) rovnako listinnými dôkazmi nepreukázal svoje vlastnícke právo k nešpecifikovanému lešeniu a listinnými dôkazmi taktiež nepreukázal, že práve jeho lešenie a lešenie K. L. bolo na stavbe žalovaného. Pokiaľ žalovaný odvodzoval svoje právo na nekonkrétne, neurčité a nepreskúmateľné lešenie od K. L., od ktorého mal údajne zapožičané lešenie, súd prvej inštancie konštatoval, že K. L. je taktiež podnikateľ ako žalobca a taktiež mal rovnaké povinnosti ako žalobca viesť majetok vo svojej evidencii, vystaviť dodací list, nájomnú zmluvu, stavebný denník. Také dôkazy o existencii lešenia K. L. nepredložil. Žalovaný potom nepreukázal vlastnícke právo žalovaného a K. L. a existenciu lešenia žalovaného a K. L. na svojej stavbe listinnými dôkazmi. Súd prvej inštancie poukázal na listinu - kúpnu zmluvu zo dňa 20.05.2012 uzavretú medzi žalobcom a predávajúcim M. P. – M. P. R. lešenie za sumu 4.000,- eur, pričom išlo o lešenie zn. Plettac SL 70 zo zoznamu komponentov, ktoré sú zhodné čiastočne so špecifikáciou lešenia tvoriaceho predmet sporu v posudzovanej veci i v označenom trestnom konaní. Rozpor vo svojich tvrdeniach, keď žalobca najskôr uviedol, že nemá listinný dôkaz a následne tento listinný dôkaz predložil, zdôvodnil žalobca tým, že nemal o tomto dôkaze vedomosť. Tento listinný dôkaz však podľa súdu prvej inštancie nezodpovedal riadnemu postupu podnikateľa, ktorý mal majetok zaevidovať v majetku podnikateľa, účtovne, majetkovo evidovať v ďalších rokoch, vystavovať dodacie listy pri prevzatí, odovzdaní, uzatvárať zmluvy o dielo, nájomné zmluvy a pod. O ostatnej časti lešenia tvrdil, že ho nakupoval postupne. Rovnaké tvrdenia produkoval i podnikateľ K. L. vo svojej svedeckej výpovedi a nepredložil žiaden listinný dôkaz o nákupe svojho lešenia, rovnako žalovaný, aby mohlo byť zidentifikované s predmetom sporu. Uvedené dôkazy súd prvej inštancie nepovažoval za právne relevantné listinné dôkazy na preukázanie vlastníckeho práva žalobcu, žalovaného, K. L. k predmetu sporu -lešeniu.

9. Pre rozhodnutie v spore o vydanie bezdôvodného obohatenia podľa ust. § 451 a nasl. OZ bolo podľa súdu prvej inštancie nevyhnutné zadovážiť dôkazy, že žalovaný užíval cudziu vec, teda vec žalobcovu, že je užíval bez právneho dôvodu a že medzi majetkovým prospechom žalovaného a ujmou žalobcu bola príčinná súvislosť. Za preukázanú považoval súd prvej inštancie podmienku neexistencie právneho dôvodu, nájomnej zmluvy, dodacieho listu medzi žalobcom a žalovaným na sporné lešenie. V práci žalobca pri zateplovaní nepokračoval, teda ani pokračovanie v práci nebolo právnym dôvodom, aby u žalovaného naďalej bolo lešenie žalobcu a aby naďalej lešenie žalobcu žalovaný používal k dokončeniu zateplenia, ktoré fakticky a nepochybne dokončil za pomoci iných osôb, ktoré súdu neidentifikoval, aby mohli byť vypočítané ako svedkovia. Dôkazné bremeno preukázať tvrdenie, že žalovaný užíval lešenie K. L. a svoje vlastné na základe právneho dôvodu zaťažovalo žalovaného. Toto tvrdenie žalovaný účtovnými dokladmi nepreukázal, ani inými právne relevantnými dôkazmi (nepredložil nájomnú zmluvu, dodací list od K. L. na jeho lešenie, kúpnu zmluvu, účtovné doklady na svoje lešenie). Súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalovaný neuniesol dôkazné bremeno na preukázanie právneho dôvodu užívania lešenia. Nereagoval ani na SMS správu žalobcu, nepustil žalovaného na pozemok a neumožnil mu identifikáciu lešenia za prítomnosti polície a odvoz lešenia. Ani žalobca ani žalovaný nepreukázali, že užívali vlastnú vec – lešenie na základe účtovných dokladov, majetkovej evidencie a pod. Pre konštatovanie vlastníckeho práva k hnutelnej veci nie je nevyhnutná existencia listinných dôkazov. Žalobca však mal dôkazné bremeno preukázať vlastníctvo inými ako

listinnými dôkazmi a rovnako žalovaný, čo do svojho vlastníckeho práva či do vlastníckeho práva L., od ktorého odvodzoval svoje právo. Rovnako bolo ich povinnosťou preukázať príčinnú súvislosť medzi tvrdeným majetkovým prospechom žalovaného a ujmu žalobcu. Súd prvej inštancie vychádzal aj zo svedeckých výpovedí, avšak len tých častí, ktoré smerovali k predmetu sporu, k vydaniu bezdôvodného obohatenia a preukázaniu, či niektorý zo svedkov vnímal nadobudnutie vlastníckeho práva alebo iného práva vlastnými zmyslami a či vnímal, kto priviezol lešenie tvoriace predmet sporu na stavbu a či lešenie bolo na stavbe v spornom časovom období. Rozhodujúcim pre posúdenie predmetu sporu bolo podľa súdu prvej inštancie to, kto priviezol na stavbu lešenie tvoriace predmet sporu, kto ho postavil, vrátane jeho špecifikácie, vrátane fotodokumentácie v súdnom spise, o ktorej žalobca tvrdil, že zachytáva jeho lešenie (ktorého identifikáciu za prítomnosti polície žalovaný znemožnil a ktorého odvoz žalovaný znemožnil). Súd vychádzal z výpovede žalobcu a žalovaného v tomto konaní, ako aj v konaniach vedených pod spis. zn. 2T/39/2022 a spis. zn. 7C/45/2020. Vzhľadom na to, že totožní svedkovia z označených konaní sa nedostavili na predvolanie súdu prvej inštancie z naliehavých pracovných dôvodov, súd prvej inštancie pristúpil k postupu podľa ust. § 196 ods. 2, 3 a § 197 CSP. Z písomných svedeckých výpovedí (§ 196 ods. 3 CSP) vyplynulo, že v spornom časovom období žalovaný užíval lešenie a dokončoval zateplenie rodinného domu, pričom ide o lešenie, ktoré bolo na predloženej fotodokumentácii. K otázke vlastníctva sporného lešenia boli dve skupiny svedeckých výpovedí. Žalobca tvrdil, že na stavbu prišli 28.04.2020, zmontovali spolu s pracovníkom H. H. lešenie a začali zatepľovať. Také tvrdenie žalobcu potvrdil svedok H. a svedok S. P., sused, ktorý potvrdil aj ďalšie tvrdenie žalobcu, že mu nebolo umožnené lešenie odviezť a nebolo mu umožnené ani za prítomnosti hliadky polície vstúpiť na pozemok žalovaného. Tento svedok konštatoval, že lešenie okolo domu stálo ešte ďalší mesiac a pol a iná firma z tohto lešenia dokončovala fasádu zateplenia. Pri vyhodnotení týchto svedeckých výpovedí súd dospel k záveru, že svedok H. T. svedok P. sú cudzie osoby, nemajú k žalobcovi priateľský, nepriateľský, resp. iný vzťah. Považoval tieto výpovede za vierohodné, pretože podľa vnútornej štruktúry neodporovali v podstatných okolnostiach tvrdeniu žalobcu, bola v nich logická súvislosť, boli v súlade s ostatnými dôkazmi, ktoré boli vykonané, nebol preukázaný vlastný hmotný záujem týchto svedkov na výsledku sporu, úspechu žalobcu. Pokiaľ ide o skupinu svedkov vypovedajúcich v prospech žalovaného, pri rovnakom posudzovaní svedeckých výpovedí súd prvej inštancie dospel k opačnému záveru. Žalovaný tvrdil, že lešenie pri začatí zatepľovacích prác už bolo postavené, išlo o lešenie v jeho vlastníctve a vlastníctve K. L., ktoré po celý čas nešpecifikoval, takže ho nebolo možné zidentifikovať ani s fotodokumentáciou v súdnom spise a k neurčitému lešeniu, veci, nebolo možné vykonávať ani dôkazy a verifikovať ich ani so svedeckými výpovedami. Navyše v prospech žalovaného vypovedali svedkovia v príbuzenskom vzťahu, ktorých záujmom bolo vypovedať v prospech žalovaného: J. N. a C. M.. J. N. uviedla, že na vlastné oči videla na rodinnom dome žalovaného v čase od 13.05.2020 do 30.06.2020 lešenie a osobne pomáhala montovať lešenie. Vlastníkom lešenia je K. L.. C. M. uviedol, že videl na vlastné oči na rodinnom dome žalovaného v čase od 13.05.2020 do 30.06.2020 lešenie a osobne ho pomáhal montovať. Vlastníkom lešenia je K. L.. Ak by ich svedecká výpoveď bola pravdivá, potom by to bolo v rozpore s logickými súvislosťami, s ostatnými dôkazmi, ktoré boli vykonané. Svedkovia ani v trestnom konaní, ani v ostatných konaniach nevysvetlili, prečo, ak si bol istý žalovaný, že je vlastníkom lešenia a oprávneným držiteľom Q. L., znemožnil identifikáciu existujúceho lešenia na stavbe žalobcovi za prítomnosti polície, a rovnako aj títo svedkovia, ktorí sa na tom podieľali. Taktiež vzťah svedkov a žalovaného je vzťahom príbuzenským a blízkym. Sledovali aj vlastný záujem - pomôcť príbuznému. Z výpovede K. L. vyplynulo, že žalovaný mal od K. L. na jar 2020 požičané lešenie. Nebol prítomný odvozu lešenia a nevedel dosvedčiť ako svedok, že práve lešenie, ktoré žalovaný odviezol od neho, použil na vlastnej stavbe. Nebol pri tom osobne prítomný. Mal požičané tak do 200 m. Osobne na rodinnom dome žalovaného v čase od 13.05.2020 do 30.06.2020 svoje vlastné lešenie nevidel. Osobne nebol montovať lešenie na stavbe, ani ho nepomáhal nakladať, ani odvážať. Potvrdil, že žalovaný mal od neho lešenie požičané, nevie, kam ho odviezol, kam ho postavil. Tvrdil mu, že ho potrebuje na svoj dom. Lešenie vlastní viac ako 10 rokov a postupne ho stále dokupuje a dopĺňa. Touto svedeckou výpoveďou však nemal súd prvej inštancie preukázané, že lešenie tvoriace predmet sporu podľa špecifikácie tvoriacej predmet sporu patrilo svedkovi L. a že žalovaný mal právny dôvod užívať lešenie tvoriace predmet sporu a že ho užíval po H. L., N. M. Q. Q. P. L.. G. P. Dorociaka súd prvej inštancie vyhodnotil ako vierohodnú. Podľa vnútornej štruktúry výpovede tohto svedka neodporovala v podstatných okolnostiach si navzájom vo svojich tvrdeniach a neodporovala ani logickým súvislostiam v porovnaní s ostatnými dôkazmi, priamymi, nepriamymi, a to napriek tomu, že vzťah svedka a žalovaného bol priateľský.

Nebolo preukázané, že by svedok L. sledoval nejaký vlastný záujem, motív. Bolo preukázané, že vlastný záujem sleduje žalovaný so svojimi príbuznými. Ostatné svedecké výpovede nesmerovali k preukázaniu rozhodujúcej otázky pre toto konanie, kto namontoval lešenie na rodinný dom žalovaného, ktoré tam zjavne a preukázateľne existovalo a kto teda bol vlastníkom alebo oprávneným držiteľom tohto lešenia, preto z nich súd prvej inštancie nevychádzal.

10. Súd prvej inštancie citujúc ust. § 121 ods. 3, § 123, § 126 ods. 1 a 2, § 129 ods. 1, § 130 ods. 1 až 3, § 131 ods. 1 a 2, § 132 ods. 1 a 2, § 133 ods. 1, § 134 ods. 1, § 451 ods. 1, § 456, § 457, § 458 ods. 1 až 3 OZ ďalej k skutkovému a právnomu vyhodnoteniu sporu uviedol, že zistený skutkový stav subsumoval pod uvedené právne normy. Listinné dôkazy a účtovné doklady o vlastníctve k hnutelnej veci - lešeniu nepreukázal ani žalobca, ani žalovaný k tvrdenej svojej časti lešenia a nepreukázal ani tvrdené vlastníctvo K. L., od ktorého odvodzoval svoje právo, ani právny dôvod – nájomnú, resp. inú zmluvu v listinnej podobe. Súd prvej inštancie z toho dôvodu vychádzal z ust. § 133 ods. 1 OZ, podľa ktorého vlastníctvo k hnutelnej veci sa nadobúda odovzdaním a vlastníkom môže byť aj ten, ktorý má dobromyseľne, teda fakticky po práve veci vo svojej dispozícii. Z ust.

§ 126 a nasl. OZ vyplýva, že dobromyseľný držiteľ má právo na ochranu proti nedobromyseľnému držiteľovi a proti jeho zásahom do jeho vlastníckeho práva a táto ochrana je rovnocenná ochrane vlastníckeho práva. Musí preukázať dobromyseľnú držbu a neoprávnené zásahy a príčinnú súvislosť, tiež že je ten, kto je oprávnený mať vec u seba a že druhý subjekt má vec neoprávnené u seba, je u neho vo faktickej moci, bez právneho dôvodu. To, že žalobca má právo disponovať podľa ust. § 123 OZ predmetom svojho vlastníctva alebo oprávnenej držby ako s vlastnou, musí byť podložené konkrétnymi okolnosťami, z ktorých sa dá usúdiť, že presvedčenie držiteľa bolo dôvodné a tieto okolnosti musia byť objektívne, nie subjektívne. Teda musí fakticky ovládať vec (preto súd prvej inštancie zisťoval, kto namontoval lešenie na rodinný dom žalovaného, kto s predmetom vlastníctva, držby disponoval), musí byť dobromyseľný, že mu vec patrí a to musí byť objektívne. Súd potom dospel k záveru, že žalobca sa správal ako dobromyseľný držiteľ, keďže vyzval žalovaného SMS správou, aby mu vydal predmet vlastníctva a po tom, čo žalovaný nereagoval, za prítomnosti polície žiadal vydanie predmetu vlastníctva, identifikáciu predmetu vlastníctva, čo žalovaný znemožnil. Ďalej dospel k záveru, že žalovaný sa nesprával dobromyseľne, ako dobromyseľný držiteľ, resp. vlastník. Keďže ide o vyvrátiteľnú domnienku podľa ust. § 192 CSP, žalovaný znemožnil žalobcovi vyvrátiť domnienku,

že za situácie, keď mal v držbe lešenie žalovaný, oprávneným držiteľom nie je žalobca, resp. vlastníkom. Maril dôkazné bremeno a právo vyvrátiť túto zákonnú domnienku. Zákonná domnienka dobromyseľného držiteľa, subjektu, ktorý má vo faktickej moci lešenie, sa má

za istých okolností za preukázanú, ak v konaní nevyšiel najavo opak. Žalovaný však zmaril nezákonným postupom vyvrátenie zákonnej domnienky, preukázanie oprávnenej držby a identifikáciu lešenia. Neumožnil zákonnú ochranu práva žalobcu za prítomnosti polície, použil v rozpore so zákonom svojpomoc. Ak by bola pravda, že žalovaný je oprávnený držiteľ, mal sa brániť právnymi prostriedkami, a nie svojpomocným, nezákonným spôsobom tak, že neodpovedal na SMS správu na vydanie lešenia, nepustil políciu, aby zidentifikovala lešenie, preverila pravdivosť tvrdenia žalobcu, že je vlastníkom, resp. oprávneným držiteľom lešenia, čím znemožnil uplatnenie práva žalobcovi. Taktiež nešpecifikoval tak, ako žalobca, z ktorých položiek pozostáva tvrdené jeho lešenie, resp. lešenie K. L.. Súd prvej inštancie mal potom za to, že dobromyseľný držiteľ je žalobca a hnutelnú vec vydržal po 3 rokoch do vlastníctva podľa ust. § 134 OZ. Bezdôvodne sa obohatí nielen ten, kto zadržáva cudziu vec vlastníka, ale aj oprávneného držiteľa, pretože aj oprávnený držiteľ podľa ust.

§ 126 a nasl. OZ má právo na rovnakú ochranu. Z uvedených dôvodov, keďže žalobca nepodal žalobu o vydanie hnutelných vecí podľa ust. § 126 OZ, súd prvej inštancie vyhovel jeho žalobe a za čas od 13.5.2020 do 30.6.2020, ktorý zadržával bez právneho dôvodu žalovaný cudziu vec, ho zaviazal vydať bezdôvodné obohatenie vo výške nájomného [230 m² x 0,06 x 48 dní, spolu 662,40 eur + 132,48 (DPH) = 794,88 eur]. Žalovaný sa o túto sumu bezdôvodne obohatil. Keby uzavrel nájomnú zmluvu s iným subjektom, musel by platiť za prenajaté lešenie nájomné v uvedenej výške. Z toho dôvodu, že neexistuje platný právny titul na užívanie cudzej, žalobcovej veci, bezdôvodne sa obohatil o túto sumu, pretože z cenovej ponuky je zrejmé, že za takú cenu žalobca za bežných okolností prenajíma lešenie, pokiaľ nerealizuje zatepľovacie práce, teda takáto suma je ujmou na jeho strane a takáto suma je bezdôvodným obohatením na strane žalovaného. Žalovaný neprodukoval žiadne tvrdenia dôkazy, ktorými by vyvrátil či už výšku tejto ujmy bezdôvodného obohatenia, znemožnil polícii a žalobcovi špecifikovať obvod a rozsah obostavanosti rodinného domu lešením. Súd prvej inštancie tiež považoval za v rozpore s dobrými mravmi za situácie, kedy uplatnenie práva znemožnil žalovaný, priznať právo žalovanému. Pokiaľ ide o príslušenstvo pohľadávky, bezdôvodné obohatenie bol povinný vydať žalovaný vo finančnom vyjadrení v celej výške, teda vo výške 794,88 eur (§ 458 ods. 1 OZ). Keďže ide o peňažný nárok, v nadväznosti

na ust. § 121 ods. 3 OZ príslušenstvom pohľadávky bol aj úrok z omeškania, v tomto prípade 5 % zákonný úrok z omeškania z tejto sumy od 11.07.2020 do zaplatenia.

11. S poukazom na plný úspech žalobcu v konaní, súd prvej inštancie priznal žalobcovi podľa ust. § 255 ods. 1 CSP aj nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

12. Proti rozsudku súdu prvej inštancie v celom rozsahu podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný, ktorý navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že žalobu zamietne a prizná žalovanému nárok na náhradu trov konania na súde prvej inštancie ako i odvolacieho konania.

13. Žalovaný odôvodnil odvolanie dôvodmi podľa ust. § 365 ods. 1 písm. b), d), e), f) a h) a ods. 2 CSP. Rozsudok považoval vzhľadom na ďalej uvedené námietky za arbitrárny. Žalovaný odvolacie dôvody špecifikoval tým, že súd prvej inštancie na jednej strane uviedol, že žalobca počas celého konania nešpecifikoval lešenie a jeho jednotlivé prvky, avšak

na strane druhej bez akéhokoľvek racionálneho odôvodnenia rozhodol o zmene žaloby. Ako uvádzal počas celého konania, žiadne lešenie žalobcu nikdy neužíval a žalobcovi nikdy nevznikol nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia, keďže na jeho stavbe bolo použité lešenie K. L., čo potvrdili viacerí svedkovia vo svojich písomných výpovediach predložených súdu prvej inštancie. Ak teda doposiaľ žalobca riadne neidentifikoval lešenie

a k takémuto riadne identifikovanému lešeniu ani nebolo vykonané dokazovanie, nemohol súd prvej inštancie žalobe žalobcu bez unesenia jeho dôkazného bremena vyhovieť. Žalovaný považoval za nepravdivé tvrdenie súdu, že by žalobca na pojednávaní dňa 24.01.2023 lešenie špecifikoval, pretože žalobca na pojednávaní ohľadom špecifikácie lešenia odkázal na trestný spis vedený na Okresnom súde Čadca pod spis. zn. 2T/39/2022. Ku konkrétnej špecifikácii však nikdy nedošlo, pričom súd nie je oprávnený namiesto žalobcu zostavovať skutkové tvrdenia zo žalobcom označených dôkazov. Túto skutočnosť dokonca i sám súd prvej inštancie konštatoval v rámci predbežného právneho názoru vysloveného na pojednávaní dňa 24.01.2023. Z nepochopiteľných dôvodov však súd prvej inštancie týmto spôsobom postupoval, pričom pripustil zmenu žaloby. Žalobca dokonca ani nestotožnil lešenie zachytené na fotodokumentácii obsiahnutej v súdnom spise s lešením definovaným v konaní vedenom na Okresnom súde Čadca pod spis. zn. 2T/39/2022, a teda v žiadnom prípade nepreukázal, že pri zateplení jeho rodinného domu bolo použité lešenie vlastnícky patriace žalobcovi. Žalobca je navyše obchodnou spoločnosťou, je povinný viesť účtovníctvo a súpis majetku prípadne skladové karty. Žiaden taký dôkaz o vlastníctve lešenia žalobca nepreložil, a teda nebola preukázaná jeho aktívna vecná legitimácia. Danú skutočnosť namietal v priebehu celého súdneho konania, súd prvej inštancie však na predmetnú námietku

bez akéhokoľvek racionálneho zdôvodnenia neprihliadal. Pripustenú zmenu žaloby žalobca nikdy ani nenavrhol, pričom zmena žaloby ani nebola žalobcom urobená písomne v súlade s ustanoveniami CSP. Navyše voči predmetnému uzneseniu nebolo prípustné odvolanie, a teda je zřejmé, že súd prvej inštancie v posudzovanom prípade nepostupoval správne, objektívne a zákonne, pričom týmto nezákonným spôsobom nie len že bolo porušené jeho právo na spravodlivý proces zásadným spôsobom, ale došlo i k neoprávnenému zvýhodneniu žalobcu v spore.

14. Zároveň žalovaný namietal, že žalobca nielenže nepreukázal vlastníctvo lešenia, ale nepreukázal ani výšku údajného bezdôvodného obohatenia, t. j. nepredložil žiadne relevantné doklady preukazujúce výšku bezdôvodného obohatenia práve v sume 794,88 eur. Rovnako nebolo preukázané ani množstvo lešenia použitého pri zateplení, a teda neboli splnené podmienky pre vyhovieť žalobe. Žalovaný bol toho názoru, že to bol práve žalobca, kto mal preukazovať tieto skutočnosti, aby súd jeho žalobe mohol vyhovieť. Žalobca však nikdy počas konania nevzniesol dôkazný návrh na premeranie rozlohy rodinného domu (od čoho sa odvíja množstvo potrebného lešenia) ani dôkazný návrh na preukázanie výšky požadovaného plnenia, a to i napriek tomu, že v súdnom spise sa k danému nenachádza žiaden listinný dôkaz. Ak mu súd prvej inštancie vytkol, že znemožnil prístup na nehnuteľnosť žalobcovi za asistencie polície za účelom premerania, príp. stotožnenia lešenia, príp. znaleckého dokazovania, tento záver súdu prvej inštancie považoval žalovaný za predčasný, keďže nikdy nebol vyzvaný políciou ani žalobcom na premeranie lešenia. V čase údajného príchodu policajnej hliadky ešte pred začatím konania nebol na mieste samom prítomný a o príchode polície sa dozvedel až ex post. To že žalobca prišiel k jeho rodinnému domu dňa 19.05.2020

i s políciou, súd prvej inštancie vyhodnotil ako bezdôvodnú svojpomoc. Keďže však o danom príchode polície nemal v rozhodnom čase vedomosť a v nehnuteľnosti sa nenachádzal, nejednalo sa o bezdôvodnú svojpomoc. Rovnako sa nejednalo o „zmarenie dôkazného bremena a identifikácie lešenia žalobcu na rodinnom dome žalovaného“, pretože žalobca žiadny relevantný dôkazný návrh na stotožnenie lešenia a jeho riadnu identifikáciu nikdy v priebehu konania nevzniesol. Nikto ho nevyzval k poskytnutiu súčinnosti vo vzťahu k premeraniu lešenia, pričom tento dôkazný návrh na premeranie

lešenia ani nebol žalobcom nikdy vznesený. Rovnako žalobca nevniesol dôkazný návrh na stotožnenie lešenia ani

na znalecké dokazovanie, a preto nebol dôvod poskytovať akúkoľvek súčinnosť k niečomu, k čomu ani nebol nikdy vyzvaný. Z jeho strany nebol daný dôvod ani na navrhovanie znaleckého zamerania domu, pretože základ a výšku uplatneného nároku musel primárne dokazovať žalobca. Ak však žalobca k zameraniu rodinného domu nepredložil žiaden dôkaz, bol to práve žalobca, kto nevniesol dôkazné bremeno a jeho žaloba mala byť z tohto dôvodu zamietnutá. Nebolo preto žiadneho dôvodu na to, aby navrhoval dôkazy k nepreukázaným tvrdeniam žalobcu.

15. K záveru súdu prvej inštancie, že vyhodnotil tvrdenia žalovaného o existencii vlastného lešenia, ktoré mal mať žalovaný zapožičané od K. L. za neurčité, nekonkrétne, nepreskúmateľné, ku ktorým nebolo možné vykonať žiadne dôkazy, žalovaný uviedol,

že riadne tvrdil a preukázal, že lešenie vlastnícky patrilo K. L. a časť lešenia bola jeho. Práve žalobca, vo vzťahu ku ktorého osobe súd prvej inštancie poukázala na zásadu podľa ust. čl. 11 ods. 3 CSP, nepredložil nadobúdacie doklady od lešenia, ktoré bolo špecifikované vo výrokovej časti napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie, pričom listiny o nadobudnutí lešenia neobsahovali prvky lešenia, ktoré malo byť žalobcovi ukradnuté, čo je predmetom konania vedeného na Okresnom súde Čadca pod spis. zn. 2T/39/2022. To konštatoval aj súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozsudku, keď uviedol, že na č. l. 104 spisu je kúpna zmluva zo dňa 20.05.2012 medzi M. U., s. r. o., teda žalobcom a predávajúcim M. P., P. - M. P. na lešenie za sumu 4.000,- eur, pričom išlo o lešenie Plettac SL 70 so zoznamom komponentov, ktoré sú zhodné čiastočne

so špecifikáciou predmetu sporu. K lešeniu O. a stavbárskemu lešeniu neboli žalobcom predložené dokonca žiadne relevantné nadobúdacie doklady. Rovnako žalobca nepredložil žiadny stavebný denník, dodací list ani zmluvu o dielo, pretože žiadne takéto dokumenty vzťahujúce sa k zatepleniu jeho rodinného domu žalobca nikdy nevedol. Súd prvej inštancie konštatoval, že listinnými dôkazmi uvedeného charakteru žalobca nepreukázal vlastnícke právo k huteľnej veci, predmetu sporu – lešeniu, ktoré presne vyšpecifikoval podľa jednotlivých prvkov. Listinnými dôkazmi nepreukázal ani to, že jeho lešenie bolo ním a jeho pracovníkom namontované na rodinnom dome žalovaného. Je pravdou, že žiadne listinné dôkazy preukazujúce vlastníctvo žalobcu predložené do súdneho konania neboli. Rovnako neboli súdu predložené ani žiadne dôkazy o namontovaní lešenia patriaceho žalobcovi na jeho rodinný dom. Žalobca evidentne nikdy nepostupoval ako zodpovedný podnikateľ pri výkone svojej podnikateľskej činnosti, čo konštatoval i súd prvej inštancie, keď uviedol, že listinný dôkaz (kúpna zmluva uzatvorená s predávajúcim M. P. P. - M. P.) R. riadnemu postupu podnikateľa, ktorý mal majetok zaevidovať v majetku podnikateľa, účtovne, majetkovo evidovať v ďalších rokoch, vystavovať dodacie listy pri prevzatí, odovzdaní, uzatvárať zmluvy o dielo, nájomné zmluvy a pod.

16. Žalovaný tiež namietal záver súdu prvej inštancie, že nevniesol dôkazné bremeno preukázanie právneho dôvodu užívania lešenia. V tejto súvislosti mal žalovaný za to, že písomnými výpoveďami svedkov J. N., A. B. P., C. M., R. J., G. G. a K. L. bolo preukázané, že lešenie patrilo jemu a K. L., lešenie od K. L. doviezol A. B. P. s C. M. a títo ho aj postavili.

17. Ďalšou odvolacou námietkou žalovaného bolo, že žalobcom bola obchodná spoločnosť M. U., s. r. o., pričom pri zateplení rodinného domu nikdy nevstupoval do záväzkového vzťahu s touto obchodnou spoločnosťou, a teda nebol dôvod na to, aby akýkoľvek majetok obchodnej spoločnosti M. U., s. r. o. bol použitý pri zateplení jeho rodinného domu. S touto námietkou absencie aktívnej vecnej legitímácie sa súd prvej inštancie v celom rozsudku nevysporiadal, pričom sa jednalo o zásadnú skutočnosť, keďže samotná absencia aktívnej vecnej legitímácie žalobcu je bez ďalšieho dôvodom na zamietnutie žaloby.

18. Žalovaný poukázal ďalej na to, že pre posúdenie predmetu sporu bolo podľa súdu prvej inštancie rozhodujúce, kto priviezol na stavbu lešenie tvoriace predmet sporu, kto ho postavil, vrátane jeho špecifikácie, vrátane fotodokumentácie v súdnom spise. Pri vyhodnotení svedeckých výpovedí svedkov H. H. a S. P. súd prvej inštancie dospel k záveru, že svedok H. T. svedok P. sú cudzie osoby a nemajú k žalobcovi priateľský, nepriateľský resp. iný vzťah. S daným záverom sa žalovaný nestotožnil, keďže svedok H. H. je v rodinnom vzťahu k U. M., navyše je na neho i ekonomicky odkázaný, keďže pre žalobcu vykonáva stavebné a zateplňovacie práce. Svedok S. P. je osobou, ktorá má nepriateľské susedské vzťahy so žalovaným, pričom vychádzajúc z týchto nepriaznivých vzťahov so žalovaným možno predpokladať neobjektívnosť a zaujatosť jeho svedeckej výpovede v neprospech žalovaného. Menovaný S. P. navyše nemôže mať vedomosť o tom, komu lešenie vlastnícky patrilo, pričom u mňa na stavbe nikdy nebol. Menovaného svedka som v konaní navrhoval vypočuť, avšak jeho výsluch súd prvej inštancie bez odôvodnenia nerealizoval.

19. Žalovaný sa rovnako nestotožnil ani so záverom súdu prvej inštancie, že žalobca sa správal ako dobromyseľný držiteľ, keďže žalobca nepreukázal dobromyseľnú držbu, a teda je vylúčené, aby mu bol priznaný nárok uplatnený žalobou na zaplatenie ničím nepreukázaného plnenia. Naopak, dobromyseľným oprávneným držiteľom bol žalovaný, keďže preukázal,

že lešenie mal vypožičané od K. L. a časť lešenia bola v jeho vlastníctve. Nedopustil sa žiadneho nezákonného konania, pričom nezmaril žalobcovi vyvrátenie zákonnej domnienky, preukázanie oprávnenej držby a identifikáciu lešenia. Žiadnu svojpomoc neoprávnene nepoužil.

20. Napokon žalovaný namietal, že súd prvej inštancie nevysvetlil, akým spôsobom dospel ku koeficientu 0,06 a na základe čoho k nepreukázanej sume 662,40 eur pripočítal ešte DPH v sume 132,48 eur. Koeficient 0,06 nevyplýva zo žiadneho dôkazu a rovnako žalobca nepreukázal žiadnym dôkazom, že by bol ku dňu rozhodovania platcom DPH a že by nárok uplatnený žalobou na vydanie bezdôvodného obohatenia podliehal DPH. Súd prvej inštancie uviedol, že sa na úkor žalobcu bezdôvodne obohatil o sumu 794,88 eur a že keby uzavrel nájomnú zmluvu s iným subjektom, musel by platiť za prenajaté lešenie nájomné v uvedenej výške. Daný záver sa však nezakladá na pravde. Zo žiadneho dôkazu nevyplýva, že by obvyklá výška nájomného v danom období predstavovala práve sumu 794,88 eur, pričom táto suma bola spornou počas celého konania. Nie len že žalobca nepreukázal výšku požadovaného plnenia, ale sporný a nepreukázaný bol aj typ lešenia či počet komponentov prevzatých do výrokovej časti súdneho rozhodnutia. Taktiež nebol preukázaný časový rozsah (48 dní), za ktorý sa žalobca domáha vydania bezdôvodného obohatenia. Nezakladá sa

na pravde ani záver súdu prvej inštancie, že by z cenovej ponuky žalobcu vyplývalo, že za takú sumu žalobca za bežných okolností prenajíma lešenie. Predložená cenová ponuka nebola vypracovaná žalobcom a nikdy z nebola zo strany žalovaného akceptovaná, pričom táto listina nie je relevantným dokladom o obvyklej trhovej cene za prenájom lešenia. Sumy uvedené v cenovej ponuke vyhotovenej U. M., fyzickou osobou (subjektom odlišným od žalobcu) nemožno súdom akceptovať ako doklad o obvyklej trhovej cene nájmu. Pokiaľ súd prvej inštancie uviedol, že neprodukoval žiadne tvrdenia a dôkazy, ktorými by vyvrátil výšku bezdôvodného obohatenia, žalovaný zdôraznil, že to bol práve žalobca, kto mal povinnosť preukázať výšku bezdôvodného obohatenia, ktorého sa v tomto konaní domáhal. Žalobca síce výšku uplatneného nároku uviedol, ale túto nepreukázal, a teda nebolo jeho povinnosťou predkladať dôkazy k tvrdeniam žalobcu namiesto žalobcu.

21. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu navrhol rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť a priznať mu nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. Napadnutý rozsudok považoval za zákonný. Svoje tvrdenia v spore považoval

za konzistentné, naopak žalovaný v priebehu konania ohýbal skutočnosti a neuvádzal pravdu. Žalovaný ničím nepodložil svoje tvrdenia o tom, že sporné lešenie bolo jeho. Práve naopak, sporné lešenie užíval vždy žalobca, a toto v minulosti kúpil na základe kúpnej zmluvy uzavretej v roku 20112, ktorú aj predložil. Práve toto lešenie mu bolo žalovaným odcudzené. Žalobca bol tak toho názoru, že svoje tvrdenia v konaní preukázal. Odkazoval na obsah výpoveď svedka H. H., ku ktorého osobe uviedol, že nie je pravdou, že by bol v pomere k nemu blízkou osobou. Tento svedok sa jednoznačne vyjadril, že sporné lešenie naložili dňa 28.04.2020 u žalobcu u neho v humne, kde bývalo uložené a vždy ho odtiaľ brávali a následne ho priviezli dodávkou žalobcu na dvakrát na stavbu do D..

Za rozhodujúci v ďalšom považoval žalobca listinný dôkaz - čestné vyhlásenie S. P., pričom rozsiahlo z tohto následne citoval. K jeho osobe žalobca uviedol, že ho nepozná, je pre neho neznámou osobou. Žalobca mal za to, že konanie žalovaného bolo od samého počiatku smerujúce k tomu, aby ho podviedol a nezaplatil jednak za zateplenie domu a odcudzil mu lešenie. To že bol vlastníkom lešenia vyplýva aj z cenovej ponuky, kde bolo uvedené: „ z toho lešenie 3,50 eur/m2 (montáž, demontáž, odvoz, dovoz, nakládka, vykládka ..)“. Napokon žalobca uviedol, že jeho vlastníctvo vyplýva aj z výpovedí jeho spolupracovníkov a živnostníkov, ktorí s ním pracujú a poznajú ho. To že mu žalovaný lešenie nevydal napokon vyplýva aj zo skutočnosti, že na miesto samé bola privolaná hliadka polície, ako aj z SMS správy, v ktorej žiadal žalovaného o vydanie lešenia, lebo v opačnom prípade bude volať hliadku polície.

22. V odvolacej replike žalovaný uviedol, že nie on, ale naopak je to žalobca, kto sa neoprávnene domáha zaplatenia odplaty za užívanie lešenia, ktoré mu vlastnícky nepatrí a nikdy ani nepatrilo. V tejto súvislosti zásadne žalovaný zopakoval svoju odvolaciu argumentáciu ohľadom preukázania vlastníctva k spornému lešeniu z jeho strany. Zdôraznil, že súd prvej inštancie konštatoval, že žalobca listinnými dôkazmi nepreukázal vlastnícke právo k hnutelnej veci, predmetu sporu - lešeniu ktoré presne vyšpecifikoval podľa jednotlivých prvkov. Listinnými dôkazmi nepreukázal ani to, že jeho lešenie bolo ním a jeho pracovníkom namontované na rodinnom dome žalovaného. Žalovaný namietal tvrdenie žalobcu, že celé jeho konanie od počiatku smerovalo k tomu, aby som ho podviedol a nezaplatil mu

za zateplenie rodinného domu a aby som mu odcudzil jeho lešenie. Žalobcu nikdy nepodviedol, pričom voči žalobcovi za vykonanú prácu nemá žiaden dlh. Žalobca sa snaží očierniť jeho osobu, avšak všetko nepravdivými vyjadreniami, pričom sám žalobca nepreukázal opodstatnenosť týchto svojich tvrdení. Žalobca nepredložil relevantné listinné dôkazy preukazujúce jeho vlastnícke právo k lešeniu, a preto je vylúčené, aby súd jeho neopodstatnenej žalobe vyhovel. Je pravdou, že žalobca podal trestné oznámenie, vo veci však nie je doposiaľ právoplatne rozhodnuté, pričom poukazujúc na zásadu prezumpcie neviny sú i uvedené tvrdenia žalobcu o prebiehajúcom trestnom konaní pre posúdenie tohto civilného sporu absolútne irelevantné. Žalobca síce tvrdí, že lešenie, ktorého sa tento spor týka, dokáže kedykoľvek stotožniť, avšak doposiaľ nebol z jeho strany vznesený dôkazný návrh smerujúci k stotožneniu lešenia. V súdnom spise sa dokonca nachádza fotodokumentácia lešenia, z ktorej nepochybne vyplýva, že lešenie použité pri zateplení rodinného domu nemá žiadne označenia, ktoré by preukazovali vlastnícke právo žalobcu. Preto sa žalovaný domnieval, že žalobca nie je schopný stotožnenia akéhokoľvek lešenia, keďže žiadne značky žalobcu sa na lešení, ktoré bolo použité pri zateplení jeho domu nenachádzajú. Žiadne značky žalobcu na danom lešení ani byť nemôžu, keďže lešenie nie je a nikdy nebolo jeho. Žalovaný sa tiež vyjadril k cenovej ponuke predloženej žalobcom tak, že z tejto rozhodne nevyplýva, že by U. M. mal vlastné lešenie. Navyše predmetná cenová ponuka z jeho strany nikdy akceptovaná nebola, a teda je vylúčené, aby súd na túto cenovú ponuku prihliadal. Žalovaný napokon zopakoval svoju argumentáciu ohľadom nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu, keďže so žalobcom (právnickou osobou) nevstupoval do žiadneho právneho vzťahu. Absenciu aktívnej vecnej legitímácie potvrdil dokonca i sám žalobca v rámci konfrontácie uskutočnenej na Obvodnom oddelení PZ Čadca dňa 19.01.2022 vo veci vedenej na Okresným riaditeľstvom PZ Čadca pod ČVS: ORP-621/OO-CA-2020, na ktorú som poukazoval v podaní zo dňa 06.06.2022.

23. Žalobca v odvolacej duplike uviedol k argumentácii žalovaného, že súd prvej inštancie konštatoval, že nepreukázal svoje vlastnícke právo k spornému lešeniu, že vlastnícke právo nepreukázal ani žalovaný. Žalobca v ďalšom zopakoval závery súdu o jeho oprávnenej držbe k spornému lešeniu uvedené v odôvodnení napadnutého rozsudku. V kontexte s osobou svedka H. H. sa opätovne vyjadril, že nie je jemu blízkou osobou a nemá s ním uzavretý žiadny pracovnoprávny vzťah, z ktorého by vyplýval závislý pomer. Žalobca sa vyjadril aj k osobe S. P., ktorého považoval za nezávislú a vierohodnú osobu. Pokiaľ ide o svedkov navrhovaných žalovaným žalobca sa stotožnil so záverom súdu prvej inštancie o ich nevierohodnosti. V ďalšom žalobca poukázal na to, že sa v konaní vedenom pod spis. zn. 7C/45/2020 domáha doplatenia ceny diela a v súvisiacom trestnom konaní náhrady škody, teda týmto vyvracal tvrdenie žalovaného, že voči žalobcovi nemá dlh. Čo sa týka nesprávnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie o pripustení zmeny žaloby, žalobca bol toho názoru, že toto malo v podstate len formálny charakter. Napokon žalobca poukázal na to, že žalovaný nenamietal jednotlivú špecifikáciu lešenia, nerozporoval spôsob fakturácie, pokiaľ rozporoval koeficient 0,06, mal do konania predložiť dôkaz o svojich skutkových tvrdeniach, teda že fakturácia nebola vykonaná správne.

24. Ďalšie podania strán produkované v odvolacom konaní neboli odvolaciemu súdu doručené.

25. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie žalovaného proti rozsudku súdu prvej inštancie bolo podané oprávneným subjektom (§ 359 CSP) – súd prvej inštancie rozhodol v jeho neprospech, keďže žalobe vyhovel a priznal žalobcovi proti nemu nárok na náhradu trov konania, včas (§ 362 ods. 1 CSP) a proti rozhodnutiu, ktoré je možné napadnúť takýmto opravným prostriedkom [§ 355 ods. 1 a 2 v spojení s § 357 písm. m) CSP], preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 CSP, viazaný odvolacími dôvodmi podľa ust. § 380 CSP a bez nariadenia pojednávania postupom podľa ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario v spojení s ust. § 219 ods. 3 CSP rozsudok súdu prvej inštancie podľa ust. § 388 CSP zmenil tak, že žalobu v celom rozsahu zamietol.

26. Ako vyplýva zo žaloby a vyjadrení žalobcu v spore, žalobca si uplatňoval nárok na zaplatenie sumy 794,88 eur na tom skutkovom základe, že žalovaný užíval v období od 13.05.2020 do 30.06.2020 jeho lešenie v špecifikácii, ako bola súdom prvej inštancie uvedená vo výroku napadnutého rozsudku, ako aj vo výroku uznesenia č. k. 4C/60/2020-383 zo dňa 24.01.2023 o pripustení zmeny žaloby čo do doplnenia žaloby o túto špecifikáciu, ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku. Odvolací súd považoval za správne, pokiaľ súd prvej inštancie kvalifikoval žalobcom uplatnený nárok ako nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia zodpovedajúceho majetkovému prospechu, ktorý mal získať žalovaný na úkor žalobcu užívaním žalobcom špecifikovanej (hromadnej) huteľnej veci bez právneho dôvodu (§ 451 OZ).

27. Pokiaľ ide o odvoláciu námietku žalovaného podľa ust. § 365 ods. 2 CSP, že súd prvej inštancie uznesením č. k. 4C/60/2020-383 zo dňa 24.01.2023 pripustil zmenu žaloby, ktorú žalovaný vo svojej podstate nevykonal, keďže takéto podanie neurobil v písomnej podobe a súd prvej inštancie namietaným uznesením reflektoval len na odkaz žalobcu na obsahu spisu z trestného konania vedeného na

Okresnom súde Čadca pod spis. zn. 2T/39/2022, z ktorých dôvodov malo namietané uznesenie súdu prvej inštancie vady podľa ust. § 365 ods. 1 písm. b) a d) CSP, túto odvolací súd považoval za neopodstatnenú. Odvolací súd poukazuje

na skutočnosť (vyplývajúcu z obsahu zápisnice súdu prvej inštancie o pojednávaní dňa 24.01.2023, že potom, ako bol oboznámený trestný rozkaz vydaný Okresným súdom Čadca v konaní vedenom pod spis, zn. 2T/39/2022 z hľadiska presnej špecifikácie jednotlivých komponentov lešenia, ktoré malo byť predmetom skutku kladeného žalovanému ako obžalovanému v predmetnom trestnom konaní (viď str. 4 zápisnice), splnomocnený zástupca žalobcu uviedol, že lešenie, za ktorého užívanie žalovaným bez právneho dôvodu, sa v posudzovanej veci žalobca domáha vydania bezdôvodného obohatenia, sa zhoduje s lešením špecifikovaným v označenom trestnom rozkaze Okresného súdu Čadca (viď str. 7 zápisnice). Podľa názoru odvolacieho súdu žalobca týmto spôsobom len bližšie vymedzil predmet bezdôvodného užívania, pričom uvedený prejav žalobcu podľa názoru odvolacieho súdu ani nebol zmenou žaloby v zmysle ust. § 139 v spojení s ust. § 140 ods. 1 a 2 CSP. Je zrejmé, že žalobca si nezačal týmto uplatňovať iné právo a ani nerozšíril ním uplatnené právo (§ 140 ods. 1 CSP). Rovnako však podľa názoru odvolacieho súdu žalobca ani nedopíňal rozhodujúce skutočnosti uvedené v žalobe, len bližšie špecifikoval ním vymedzený predmet bezdôvodného obohatenia. Potom uvedený prejav bolo potrebné kvalifikovať len ako ďalšie skutkové tvrdenia podľa ust. § 150 ods. 2 CSP. Opačný postup súdu prvej inštancie, teda

že by súd prvej inštancie na predmetný spôsob stotožnenia predmetu bezdôvodného obohatenia žalobcom na pojednávaní dňa 24.01.2023 nereflektoval a žalobcu nútil výslovne špecifikovať jednotlivé komponenty lešenia (opakujúc tak presne to, čo predtým

na pojednávaní výslovne odznelo zo strany súdu prvej inštancie v rámci oboznamovania listín), navyše písomným podaním, by bolo možné považovať za prílišne formalistický, spôsobilý porušiť naopak právo žalobcu na spravodlivý proces. V nadväznosti na uvedené odvolací súd nepovažoval uvedenú odvolaciu námietku žalovaného podľa ust. § 365 ods. 2 v spojení s ods. 1 písm. b) a d) CSP za dôvodnú.

28. V ďalšom považuje odvolací súd za potrebné poukázať na to, že v sporovom konaní sa uplatňuje prejednácia zásada. Strana má jednak povinnosť tvrdenia, jednak dôkaznú povinnosť. Následky spojené s ich nesplnením v podobe vecne nepriaznivého rozhodnutia nesie tá strana sporu, ktorá tieto povinnosti nesplnila. Dôkazným bremenom sa rozumie procesná zodpovednosť strany za to, že v konaní neboli preukázané jej tvrdenia a že z tohto dôvodu muselo byť rozhodnuté o veci samej v jej neprospech. Okruh rozhodujúcich skutočností, ktorých sa týkajú stranu zaťažujúce povinnosti tvrdenia a označenia dôkazov na preukázanie tvrdení, je vždy daný hypotézou hmotnoprávnej normy, ktorá upravuje sporný právny pomer strán sporu. Táto norma zásadne určuje rozsah dôkazného bremena (okruh skutočností, ktoré musia byť preukázané) a aj nositeľa dôkazného bremena. V závislosti

na hypotéze právnej normy má každá zo strán sporu samostatnú (vlastnú) povinnosť tvrdenia a dôkaznú povinnosť, a teda aj z toho vyplývajúce odlišné a samostatné bremeno tvrdenia a dôkazné bremeno. Dôkazné bremeno ohľadne určitých skutočností leží na tej strane, ktorá z ich existencie vyvodzuje pre seba priaznivé právne dôsledky; ide o tú stranu, ktorá existenciu týchto skutočností tiež tvrdí. Dôkazné bremeno tej ktorej strany nemožno prenášať v spore na protistranu, teda, že by napr. žalovaný mal povinnosť preukázať niečo iné, čo tvrdí žalobca; s výnimkou tvrdení o neexistujúcej skutočnosti, pretože na nikom nemožno spravodlivo požadovať, aby preukázal existenciu niečoho, čo neexistuje. V takomto prípade zaťažuje dôkazné bremeno žalovaného, aby preukázal existenciu skutočnosti, o ktorej žalobca tvrdí, že neexistuje. Žalobcu uplatňujúceho si v konkrétnom spore nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia podľa ust. § 451 OZ zaťažuje dôkazné bremeno preukázať jednotlivé podmienky vzniku tohto nároku proti žalovanému, ktorými sú: a) majetkový prospech získaný bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj získaný z nepoctivých zdrojov, b) že tento majetkový prospech získal žalovaný (§ 451 ods. 1 OZ) a c) na úkor žalobcu (§ 456 OZ).

29. V posudzovanej veci tak žalobca tvrdil, že žalovaný neoprávneným užívaním (zadržívaním) lešenia (presne špecifikovaného jeho jednotlivými komponentami, uvedenými vo výroku napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie) v období od 13.05.2020 do 30.06.2020 získal

na úkor žalobcu ako vlastníka tohto lešenia majetkový prospech, ktorého vydania v podobe peňažnej náhrady vo výške 794,88 eur sa žalobou domáhal. V spore tak žalobcu zaťažovalo dôkazné bremeno preukázať vlastníctvo k predmetu bezdôvodného obohatenia, teda k presne špecifikovaným jednotlivým komponentom lešenia a zároveň aj to, že presne takto vymedzený predmet vlastníctva žalobcu užíval období od 13.05.2020 do 30.06.2020 žalovaný. V prípade preukázania týchto skutkových tvrdení ležalo dôkazné bremeno na žalovanom, preukázať existenciu právneho dôvodu užívania (zadržívania) predmetného lešenia. Napokon ak by žalovaný toto nepreukázal, resp. ani netvrdil, mal žalobca ďalej

povinnosť preukázať výšku uplatňovanej peňažnej náhrady, t. j. obvyklú cenu za užívanie obdobnej veci v dotknutom čase a mieste.

30. Odvolací súd poukazuje na to, že súd prvej inštancie dospel ku skutkovému záveru, že žalobca nepreukázal listinné (účtovné) dôkazy o vlastníctve predmetného lešenia (viď odsek č. 5 odôvodnenia, str. 9 napadnutého rozsudku). Žalobcovi však poskytol ochranu a priznal žalované právo ako oprávnenému držiteľovi (§ 130 ods. 1 v spojení s § 129 ods. 1 OZ), keďže tento sa správal ako dobromyseľný držiteľ (lebo vyzval žalovaného SMS správou, aby mu vydal predmetné lešenie a následne toto požadoval aj za súčinnosti polície) a zároveň že žalovaný sa ako dobromyseľný držiteľ predmetného lešenia nesprával. Žalovaný mal podľa súdu prvej inštancie žalobcovi brániť a vyvrátiť oprávnenosť držby predmetného lešenia žalovaným (keďže tento mal predmetné lešenie v spore dotknutom období vo fyzickej dispozícii), a to marením dôkazného bremena, identifikácie lešenia, čím znemožnil uplatnenie práva žalobcovi. Na podklade uvedeného dospel súd prvej inštancie k právnomu záveru o nadobudnutí vlastníckeho práva k predmetnému lešeniu žalobcom vydržaním podľa ust. § 134 OZ.

31. Nesprávnym právnym posúdením sa rozumie subsumovanie skutkového stavu pod normu hmotného práva alebo procesného práva, ktorá v hypotéze nemá také predpoklady, aké vyplývajú zo zisteného skutkového stavu. Nesprávne právne posúdenie veci konkrétne spočíva v tom, že odvolací súd použil nesprávnu právnu normu, alebo síce aplikoval správnu právnu normu, ale ju nesprávne interpretoval, a napokon právnu normu síce správne vyložil, ale na zistený skutkový stav ju nesprávne aplikoval.

32. S poukazom na doposiaľ uvedené odvolací súd konštatuje, že pokiaľ súd prvej inštancie dospel záveru o oprávnenej držbe žalobcu k lešeniu stojacemu pri rodinnom dome žalovaného v období od 13.05.2020 do 30.06.2020 a z tejto oprávnenej držby vyvodil nadobudnutie vlastníctva k tomuto lešeniu žalobcom vydržaním podľa ust. § 134 ods. 1 OZ, a ťažiskovo

na tomto právnom závere priznal žalobcovi uplatnený nárok, spočíva napadnutý rozsudok na nesprávnom právnom posúdení veci [§ 365 ods. 1 písm. h) CSP]. Súd prvej inštancie uvedený právny záver nezaložil na konkrétnych skutkových zisteniach ohľadom počiatku plynutia trojročnej vydržacej doby podľa ust. § 134 ods. 1 OZ a ani titulu (hoc putatívneho), na podklade ktorého mohol byť žalobca dobromyseľný v tom, že mu lešenie stojace

pri rodinnom dome žalovaného v období od 13.05.2020 do 30.06.2020 vlastnícky patrí. Ako sám uviedol súd prvej inštancie, žalobca nepreukázal listinné (účtovné) dôkazy o vlastníctve predmetného lešenia. Súd prvej inštancie v napadnutom rozsudku neuviedol ani iné skutkové zistenia, na podklade ktorých by bolo možné konštatovať, že žalobca mohol byť dobromyseľný so zreteľom na všetky okolnosti, že mu lešenie stojace pri rodinnom dome žalovaného v období od 13.05.2020 do 30.06.2020 ako vlastníkovi patrí. Takýto záver nebolo možné vyvodiť ani z kúpnej zmluvy, ktorá mala byť uzavretá dňa 20.05.2012 medzi žalobcom ako kupujúcim a obchodnou spoločnosťou M. P., P. - M. P., keďže v spore nebolo preukázané (a nevyplýva to ani z výpovede svedka H. H. či čestného vyhlásenia S. P., ku ktorého osobe považuje odvolací za potrebné poznamenať, že jeho čestné vyhlásenie 17.05.2021 nemožno považovať za písomnú svedeckú výpoveď podľa 196 ods. 3 CSP, ale len za dôkaz listinou), že lešenie pozostávajúce zo žalobcom presne individualizovaných komponentov uvedených vo výroku napadnutého rozsudku (či už všetkých alebo v akomkoľvek rozsahu) bolo práve tým lešením, ktoré sa nachádzalo v období od 13.05.2020 do 30.06.2020 postavené pri rodinnom dome žalovaného (teda či už v jeho oprávnenej alebo neoprávnenej držbe žalovaného). V tejto súvislosti považoval odvolací súd za dôvodnú odvolaciu námietku žalovaného, že žalobca nestotožnil lešenie zachytené na fotodokumentácii obsiahnutej v spise (teda lešenie nachádzajúce sa postavené pri rodinnom dome žalovaného) s lešením špecifikovaným v konaní vedenom na Okresnom súde Čadca pod spis. zn. 2T/39/2022 a nepreukázal ani rozsah plochy lešením obostavaného rodinného domu žalovaného. Pritom rozsah tejto plochy bol v zmysle výpočtu žalobcu podľa ním predloženej faktúry č. 1020200004 vystavenej dňa 02.07.2020 určujúcim pre stanovenie výšky ním uplatňovaného nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia. Nadväzne na to považoval odvolací súd za dôvodnú aj odvolaciu námietku žalovaného, že žalobca v spore nijako nepreukázal ním uplatňovanú výšku žalovaného nároku, teda obvyklosť takejto ceny užívania lešenia špecifikovaného žalobcom v danom čase a mieste. Dôkaznú núdzu žalobcu v spore však nebolo možné nahradiť prenesením dôkazného bremena na žalovaného, aby vyvrátil žalobcove tvrdenia, ako to v podstate spravil súd prvej inštancie, a to len z dôvodu,

že žalovaný pred začatím sporu nereagoval na SMS správu žalobcu a neposkytol súčinnosť žalobcovi za asistencie polície vstúpiť na jeho pozemok a vykonať identifikáciu lešenia stojaceho pri rodinnom dome žalovaného. Argument, že rovnako ani žalovaný nepreukázal ním tvrdené vlastníctvo, resp. vlastníctvo K. L., nemá k vyššie uvedeným predpokladom vzniku žalovaného nároku žiadnu relevanciu.

33. Odvolací súd tak konštatuje, že žalobca nepreukázal, že žalovanému za obdobie

od 13.05.2020 do 30.06.2020 vznikol majetkový prospech užívaním práve žalobcom špecifikovaného lešenia (uvedeného vo výroku napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie). Žalobca tak nepreukázal naplnenie jednej z podmienok ním uplatneného nároku, a preto odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie, už bez ďalšieho zaoberania sa odvolacími námietkami žalovaného, podľa ust. § 388 CSP zmenil tak, že žalobu žalobcu zamietol.

34. Zároveň odvolací súd rozhodol podľa ust. § 396 ods. 2 CSP aj o nároku na náhradu trov konania na súde prvej inštancie a podľa ust. § 396 ods. 1 v spojení s ust. § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov odvolacieho konania. Žalovaný bol v spore v plnom rozsahu úspešný, keďže žaloba bola voči nemu zamietnutá, a rovnako bol plne úspešný aj v odvolacom konaní, keďže odvolací súd o jeho opravnom prostriedku rozhodol tak,

že zmenil napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu. Žalovanému tak odvolací súd proti žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania na súde prvej inštancie, ako aj trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie v lehote do 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

35. Toto rozhodnutie senátu odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP). Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) [§ 421 ods. 2 CSP].

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) [§ 422 ods. 1 CSP].

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému

rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) [§ 428 CSP]. Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

V prípade, že nebude dobrovoľne splnená povinnosť uložená týmto rozhodnutím, môže sa osoba oprávnená z rozhodnutia domáhať uspokojenia svojho nároku návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona [zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov].